

Protokol o hodnocení
kvalifikační práce

Název diplomové práce: NE-POZNÁNÍ

Práci předložil student: BcA. Josef BARTÁK

Studijní obor a specializace: Sochařství, specializace Socha a prostor

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil:

Mgr. Josefína Frýbová

1. Cíl práce

Diplomová práce Josefa Bartáka si kladla více cílů. Především však na pár chvil oklamat diváka - v tomto případě odbornou komisi. Současně si autor vytyčil za cíl, aby jednotlivé objekty fungovaly ve světě sociálních sítí jako reálné objekty vystavené v galerii, s čímž souvisí hlavní cíl práce - vytvoření iluze.

Z mého pohledu byl cíl naplněn - autorovi se povedlo vytvořit iluzi reálné výstavy především skrze sociální média, k čemuž využil hned několik uměleckých médií, které skryl pod fiktivní plášť galerie.

2. Stručný komentář hodnotitele

Diplomová práce Josefa Bartáka nese název NE-(poznání)_SOFTBOX. Název nám v tomto případě může být vodítkem k celému dílu - tedy ukazatelem na něco nejasného, na určitou hru se slovy a významy a především s divákem.

Tvorba Josefa Bartáka se vymyká klasické sochařské tvorbě. Jak v popisu diplomové práce poznamenává, experiment a určitá forma překvapení je jedním z charakteristických prvků jeho práce. Od nástupu na fakultu designu a umění Ladislava Sutnara Západočeské univerzity v Plzni, se jeho tvorba vyvíjela od klasičtějšího pojetí sochy jako 3D objektu, ke stále více efemérnějším

či konceptuálním principům. Jeho diplomovou práci vnímám jako určité vyvrcholení tohoto procesu - přičemž propojuje klasická média se současnou estetizující online dobou. Jedním z cílů autora byl moment překvapení a určité obelstění komise - tedy diváka. Z mého pohledu se tento cíl práce povedlo naplnit. Součástí výstupu není „jen“ reálná hmatatelná díla a následná výstava, ale v tomto případě je mnohem důležitější forma prezentace na sociálních sítích a aspekty s tím spojené. Naopak výstava sama o sobě - v klasickém pojetí výstavy jakožto souboru vystavených uměleckých děl v konkrétním prostoru - neexistuje.

Práci Josefa Bartáka nějakou dobu sleduji a opravdu jsem měla pocit, že jde o reálnou výstavu. Její koncepce existence pouze ve světě sociálních sítí - tedy představa, že díla existují a komunikují spolu pouze na Instagramu či jiných sociálních platformách, je navíc krásné dokreslení současné situace, kdy lidé spíše hodnotí věci a lidi skrze tato média. Jde tady vidět i určitá snaha o sociální antropologii - tedy vliv a přínos umění na člověka - stačí nám pouze vizuálně atraktivní díla na sociálních sítích? V diplomové práci Josefa Bartáka vnímám více úrovní, které - možná někdy až nevědomky - na sebe práce nanáší. Průchod fiktivní virtuální výstavou v době koronakrizy je tomu jen bonusem. Zajímavý moment v autorově práci je odkaz na webové galerie, které (jak se zmiňuje) určitým směrem odosobnili umění, a také přispěli k výběru umění především podle jeho vizuální atraktivity. Hlavní myšlenkou se pro mě tedy stalo určité hledání reálného umění a jeho vizuální, internetové podoby.

Autorova „nevýstava“ je složena z několika uměleckých děl - jsou na ni obrazy, (které zhotovil v reálné velikosti a mohou následně fungovat sami o sobě v jiném kontextu - pro potřeby fiktivní výstavy byly přefoceny a zmenšeny) objekt - nafukovací „bublina“ (autor v minulosti často experimentoval s velkými nafukovacími objekty a nyní vtipně využije tento princip k zacpání průzorů galerie) a instalace očí, které vás stále sledují. Tento princip neustálého sledování mi přišel trefný k paralele sociálních sítí. V první řadě, jsem si však vzpomněla na dílo Marcela Duchampa *Je-li dáno: 1. vodopád, 2. Svítiplyn*, kde skrze díry v dřevěných dveřích voyaersky pozorujete děj za dveřmi. Podobný pocit voyaerství na mě padl při pohledu na fotografii autorovy „galerie“, kde oči sledují skrze škvírky děj uvnitř. V této souvislosti s Duchampem je nutné poznamenat, že také ready-made objekty a použití odpadového či nevýtvarného materiálu, jsou pro tvorbu Josefa Bartáka signifikantní. Jeho tvorba je mimo jiné doprovázena jistou nadsázkou a humorem, který je přítomný i v jeho diplomové práci - znejistění diváka, hra s detaily a jeho vnímáním.

Co oceňuji na celkové tvorbě Josefa Bartáka, je určitá kontinuita a hledání aktuálních problémů či témat, u kterých nachází svou osobitou cestu k jejich zviditelnění. Diplomová práce není výjimkou. Jak sám autor uvádí, koncepce jeho diplomové práce není na umělecké scéně novinkou (principem nevýstavy se umělci zabývají například již od Yvese Kleina...), avšak z druhé strany je stále velmi trefná a z mého pohledu stále zajímavá. Užité forma mě bavila a na nějakou dobu zmátla a znejistila - splnila tedy autorův cíl a nutno ještě poukázat na řemeslnou kvalitu práce a nápaditost zpracování.

Diplomová práce Josefa Bartáka je složena z několika médií dohromady - jak sám autor uvádí, jeho kulminace mezi různými médii se může zdát jako nevyzrálost. Z mého pohledu je to oživení současné výtvarné scény, která podobné experimenty potřebuje.

Silná stránka: zajímavé uchopení tématu a experiment v jeho zpracování.

Slabá stránka: neřekla bych tomu slabá stránka, ale jen možná místy trochu zmatenější popis díla
- a občasné překlepy či hrubky.

3. Vyjádření o plagiátorství

Z mého pohledu není práce plagiátem. Autor uvádí veškeré zdroje a inspirace, které ho k danému cíli práce dovedli.

4. Navrhovaná známka a případný komentář

Diplomovou práci Josefa Bartáka hodnotím známkou výborně.

Datum: 13.8. 2020

Podpis:

Tisk oboustranný

